

Sentencja

Artykuł 45 TFUE należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie przepisom krajowym takim jak te będące przedmiotem postępowania głównego, na podstawie których państwo członkowskie przewiduje udzielenie pracownikom, którzy przed podjęciem zatrudnienia na jego terytorium zamieszkiwali w innym państwie członkowskim, korzyści podatkowej polegającej na ryczałtowym zwolnieniu zwrotu kosztów ekstraterytorialnych w wysokości do 30 % podstawy opodatkowania, pod warunkiem że pracownicy ci zamieszkiwali w odległości dalszej niż 150 km od granicy tego pierwszego państwa członkowskiego, chyba że – co sąd odsyłający powinien sprawdzić – progi te były ustalone w taki sposób, iż zwolnienie to prowadzi systematycznie do wyraźnej nadwyżki nad rzeczywiście poniesionymi kosztami ekstraterytorialnymi.

⁽¹⁾ Dz.U. C 367 z 14.12.2013.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 26 lutego 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Østre Landsret – Dania) – Ingeniørforeningen i Danmark, działające w imieniu Poula Landina/Tekniq, działająca w imieniu ENCO A/S – VVS

(Sprawa C-515/13) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Polityka społeczna — Dyrektywa 2000/78/WE — Równe traktowanie w zakresie zatrudnienia i pracy — Artykuł 2 ust. 1 i ust. 2 lit. a) — Artykuł 6 ust. 1 — Odmiennie traktowanie ze względu na wiek — Uregulowanie krajowe przewidujące niewypłacanie odpraw z tytułu zwolnienia pracownikom uprawnionym z chwilą odejścia do emerytury w ramach powszechnego systemu emerytalnego)

(2015/C 138/13)

Język postępowania: duński

Sąd odsyłający

Østre Landsret

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ingeniørforeningen i Danmark, działające w imieniu Poula Landina

Strona pozwana: Tekniq, działająca w imieniu ENCO A/S – VVS

Sentencja

Artykuł 2 ust. 1 i 2 oraz art. 6 ust. 1 dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy należy interpretować w ten sposób, iż nie stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, takiemu jak sporne w postępowaniu głównym, zgodnie z którym w przypadku zwolnienia pracownikowi, który był nieprzerwanie zatrudniony w tym samym przedsiębiorstwie przez okres 12, 15 lub 18 lat, pracodawca wypłaca z chwilą odejścia tego pracownika odprawę w wysokości odpowiednio jednego, dwóch lub trzech miesięcznych wynagrodzeń, lecz odprawa ta nie przysługuje, gdy w chwili rozwiązania stosunku pracy pracownik ma możliwość otrzymywania emerytury w ramach powszechnego systemu emerytalnego, jeżeli, po pierwsze, uregulowanie to jest obiektywnie i racjonalnie uzasadnione zgodnym z prawem celem polityki zatrudnienia i rynku pracy oraz, po drugie, stanowi ono właściwy i konieczny środek służący realizacji tego celu. Do sądu odsyłającego należy ustalenie, czy jest tak w tym wypadku.

⁽¹⁾ Dz.U. C 359 z 7.12.2013.